

1. УВОД

Демократија као основно обележје неког политичког система се током целог деветнаестог, двадесетог и на почетку двадест првог века налази у центру политичке праксе, јавног живота и целокупне јавне мисли човечанства. Ако демократију изразимо као " владавину народа од народа и за народ" онда можемо да кренемо даље у разматрања како најбоље операционализовати политичке функције које ће да обезбеде да демократија достигне замишљени ниво.

Према политичкој теорији, демократија означава владавину народа, тачније слободну заједницу слободних грађана који непосредно сами одлучују о општим пословима који се изједначавају са заједничким интересима или се бар тим интересима приближавају.

У својој суштини демократски политички систем представља одговарајуће принципе који се односе на власт и на политичке односе, организацију и уопште укупан политички живот друштвене заједнице. Ти основни принципи су: суверенитет народа или човека; владавина већине и право мањине да се изрази; политика представљена као скуп алтернатива; ограничавање сваког политичког монопола; обезбеђење друштва од тираније већине или мањине као и од разних облика насиља.

Демократија захтева учешће ефикасних, добро организованих и народу окренутих политичких странака као кључних субјеката политичког живота и основног коректива у друштвеним односима у конкретној друштвеној заједници.

Основно одређење политичке странке је у чињеници да је странка добровољна, релативно трајна политичка организација чији је циљ преузимање и вршење власти, учешће у њој или сталан утицај на њу ради заштите и остварења одређених интереса друштвене групе која је формирала странку.